شروع برنامهنویسی در گنو/لینوکس

siavash@tehlug.org

سياوش صفى

در این مقاله با مراحل ساخت یک برنامه در لینوکس با استفاده از C++/C آشنا خواهید شد.

- ایجاد و ویرایش کدها منبع با استفاده از ویرایشگرها Main O: Main
   کامپایل کد با GCC

  - انجأم پروسه به صورت خودکار با استفاده از GNU Make
     اشکالزدایی با استفاده از GNU Debugger یا GDB پا 4100

users.ointumatin() gcc_{ - c users.c

printf("Hello Tehlug!\n");

ایجاد و ویرایش کدهای منبع با استفاده از ویراشگرها ویرایشگرهای زیادی وجود دارند که میتوان از آنها برای ویرایش کد منبع استفاده کرد. برای نمونه

ویر ایشگر متنی Vim و ویر اشگر گر افیکی Gedit.

بر ای ایجاد یا ویر ایش یک فایل کد منبع کافی است تا به این صورت عمل کنید:

\$ vim source.c

#include <stdio.h>

اگر میخواهید کد منبع C ایجاد کنید باید از نامی استفاده کنید که به c. یا h. ختم میشود. بر ای ++C از نامی که به

.cpp, .hpp, .cxx, .hxx, .C, .H

ختم می شود استفاده کنید. پس از اینکه فایل توسط ویر ایشگر باز شد با زدن Insert می توانید مانند یک و اژ مپرداز معمولی در آن تایپ کنید و در پایان Esc را زده و با و ارد کردن wq: فایل را ذخیر ه کرده و از Vim خارج شود.

printf("Hello Tehlug!\n");

```
#include <stdio.h>
int main()
{
        printf("Hello Tehlug!\n");
        return 0;
}
~
~
-
~
-- INSERT --
```

9,1

Soc - o tehlug main <u>GCC - o tehlug</u> main

یک کامپایلر کد منبعی را که بر ای انسان قابل خواندن است به کد شیئی که بر ای ماشین قابل خواندن است تبدیل میکند که قابل اجرا میباشد. بهترین کامپایلر که در گنو / لینوکس از آن استفاده میشود مجموعه کامپایلر گنو (GNU Compiler Collection) که معمو لا با نام GCC شناخته میشود. GCC شامل کامپایلر هایی بر ای

C,C++,Obective-C,Fortran, Chill است. فرض کنید که پروژهای دارید که شامل یک فایل منبع ++C با نام reciprocal.cpp و یک فایل منبع C به نام main.c است. این دو فایل کامپایل شده و سپس به هم متصل (link) می شوند تا برنامه ای به نام reciprocal را بسازند.

```
main.c C source file
```

}

```
#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>
#include "reciprocal.hpp"
```

```
int main (int argc, char **argv)
{
    int i; printf("Hello Tehlug!\n");
    I = atoi (argv[1]);
```

```
printf ("The reciprocal of %d is %g\n", i, reciprocal (i));
return 0;
```

```
reciprocal.cpp C++ Source file
#include <cassert>
#include "reciprocal.hpp"
double reciprocal (int i)
í
   // I should be non-zero.
   assert (i != 0);
return 1.0/i;
}
reciprocal.hpp Header file
#ifdef __cplusplus Selse C
extern "C" {
#endif
extern double reciprocal (int i);
OFINT( Hello Tehlug!\n");
ifdef __cplusplus
}
#endif
            return 0;
```

tehlug: main o users o اولین مرحله تبدیل کد منبع C و ++ C به کد شیئ است. کامپایل یک فایل منبع

gcc کامپایلر C است. بر ای کامپایل یک فایل منبع C از c- استفاده میکنیم. به عنو ان مثال اجر ای این دستور main.c را کامپایل میکند:

\$ gcc -c main.c

شيئ حاصل main.o نام دارد. + + g کامپایلر + + C است که عملکردش خیلی شبیه به gcc است، کامپایل reciprocal.cpp با وارد کردن این دستور انجام می شود:

\$ g++ -c reciprocal.cpp

c - به + + # میگوید که برنامه را نتها به یک فایل شیئ کامپایل کند. بدون آن، + + g سعی خو اهد کرد تا برنامه را لینک کند تا یک فایل اجرایی بسازد. بعد از وارد کردن دستور، شما یک فایل شیئ به نام oreciprocal.o
 فایل شیئ به نام preciprocal.o
 و اهید داشت.
 برای اطلاع از سایر امکانات gcc و ++g از info استفده کنید:

\$ info gcc

متصل کردن فایلهای شیئ reciprocal.cpp را کامپایل کرده اید، باید آن ها را متصل (link) حالا که main.c و reciprocal.cpp را کامپایل کرده اید، باید آن ها را متصل (link) کنید. شما باید همیشه از ++g برای متصل کردن برنامه ای که شامل کد ++C است استفاده کنید، حتی اگر شامل کد C نیز باشد. اگر برنامه شما فقط شامل کد C است شما باید از gcc استفاده کنید. چون این برنامه شامل هر دو کد است، باید از ++p استفاده کنیم، به این صورت:

\$ g++ -o reciprocal main.o reciprocal.o

٥- نام فایلی را که از خروجی دستور ساخته می شود تعیین می کند.
 حالا می تو انید reciptocal را به این صورت اجرا کنید:

\$ ./reciprocal 7 The reciprocal of 7 is 0.142857

همانطور که میبینید، ++g به صورت خودکار به کتابخانه استاندارد C که شامل پیادهسازی printf است متصل کرده است اگر نیاز داشتید که به یک کتابخانه دیگر (مثل کتابخانههای گرافیکی) باید کتابخانه را با [- مشخص میکردید

انجام خودکار پروسه با استفاده از GNU Make

ایدهای که در make استفاده شده خیلی ساده است شما به make میگویید که قصد دارید چه اهدافی را بسازید و سپس دستور اتی که نحوه ساخت آنها را توضیح میدهند را تعیین میکنید همچنین شما و ابستگیهایی را که نشان میدهند که یک هدف خاص باید دوباره ساخته شود را تعیین میکنید

در مثال ما يعنی پروژه reciprocal، سه هدف مشخص وجود دارند: reciprocal.o و main.o و خود reciprocal. شما دستور اتی که بر ای ساختن اهداف لازم هستند ر ا میدانيد. و ابستگیها نياز به کمی تفکر دارند. مشخص است که reciprocal و ابسته به reciprocal.o و main.o است چون شما نمیتو انيد برنامه کامل ر الينک کنيد تا زمانی که اين دو شيئ ساخته شده باشند. شيئها بايد زمانی که فايلهای منبع تغيير کردند دوباره ساخته شوند. همچنين تغيير در reciprocal.hpp بايد باعث دوباره ساخته چون هر دو شامل آن هستند.

علاوه بر این اهداف مشخص، باید یک هدف clean نیز وجود داشته باشد. این هدف تمام شیئها و خود برنامه را حذف میکند. دستور این هدف از rm برای حذف فایلها استفاده میکند.

شما این اطلاعات را با قراردادن آن در فایلی به نام Makefile به make منتقل میکنید:

reciprocal: main.o reciprocal.o
g++ \$(CFLAGS) -o reciprocal main.o reciprocal.o

```
main.o: main.c reciprocal.hpp
gcc $(CFLAGS) -c main.c
```

reciprocal.o: reciprocal.c reciprocal.hpp
g++ \$(CFLAGS) -c reciprocal.c

clean: Se rm -f *.o reciprocal

اگر شيئهايي را كه ساختهايد حذف كرده و تايپ كنيد: OCCJ - CUSE ISO OCJ - CUSE

\$ make

این خروجی را خواهید دید: منابع

\$ make gcc -c main.c g++ -c reciprocal.cpp g++ -o reciprocal main.o reciprocal.o **اشکالیابی با استفاده از GDB** یک debugger برنامهای است که شما از آن استفاده میکنید تا پی ببرید که چرا برنامه شما آنطور که شما فکر میکنید کار نمی کند. برای استفاده از gdb باید برنامه را با g- کامپایل کنید:

\$ make CFLAGS=-g
gcc -g -c main.c
g++ -g -c reciprocal.cpp
g++ -g -o reciprocal main.o reciprocal.o

اجرای gdb:

(gdb) where
#0 __strtol_internal (nptr=0x0, endptr=0x0, base=10, group=0) at strtol.c:287
#1 0x40096fb6 in atoi (nptr=0x0) at ../stdlib/stdlib.h:251
#2 0x804836e in main (argc=1, argv=0xbffff5e4) at main.c:8
يمىتوانيد ببينيد كه سمت.

شما میتوانید ۲ سطح در پشته بالا بروید تا به main برسید:

(gdb) up 2 #2 0x804863e in main (argc=1, argv=0xbffff5e4) at main.c:8 8 i = atoi (argv[1]);

شما میتوانید مقدار متغیر را ببینید:

(gdb) print argv[1] <u>\$2 = 0x0</u>

tehlug: main.o users.o <u>یافتن اطلاعات بیشتر</u> gcc -o tehlug main.o users.o Man pages:

Man pages:

- (1) User commands
- (2) System calls
- (3) Standard library functions
- (8) System/administrative commands

\$ man sleep

که مربوط به دستور sleep می شود که در بخش ۱ قرار دارد.

\$ man 3 sleep

که مربوط به تابع کتابخانه ای sleep می شود.

Info:

\$ info gcc

كه شامل اطلاعات جامعي است:

- gcc The gcc compiler
- libc The GNU C library, including many system calls
- gdb The GNU debugger
- info The info system itself

tehlug: main.o users.o gcc -o tehlug main.o users.o

Header Files:

شما مىتوانيد اطلاعاتى در مورد توابع سيستمى و نحوه استفاده از آنها از اين فايلها استفاده كنيد. usr/include/ /usr/include/sys/ usr/include/sys/

Source Code:

با خواندن كد منبع سيستم مىتوانيد پى ببريد كه سيستم چطور كار مىكند. سمال المال USERS Oint Main () GCC{ - C USERS C

printf("Hello Tehlug!\n");

return 0;

منبع: Advanced Linux Programming فصل اول